

Ho tornaran a fer

written by Pol Esport | 27 de febrer de 2024

“Qui perdona una traïció sempre estarà en perill”. Aquesta és la llei número vint-i nou que podem trobar en l’exitós llibre *Les 50 lleis del poder en El Padrino* del sociòleg i polític xilè, Alberto Mayol. És inevitable, com a patriota que poso sempre Catalunya al centre de les meves accions i reflexions, no fer l’exercici d’intentar aplicar aquesta llei des d’un prisma nacional. Per això, tot començant a llegir el raonament d’aquesta afirmació de Mayol, em bullia la sang. Sobretot, quan recordava la frase “Amo a Espanya y a sus gentes” d’en Junqueras en el judici del Suprem. Aquestes paraules ressonaven en el meu cap com les d’un esclau en el coliseu romà demanant clemència a l’emperador.

Efectivament, els esdeveniments transcorreguts d’ençà del primer d’octubre del 2017 són indubtablement l’última gran traïció que ha patit Catalunya. Aquesta colla de galifardeus que conformen el processisme estan enganyar tot un poble i una nació amb més de mil anys d’història. Varen jugar fraudulentament a fer de trilers amb les nostres esperances d’esdevenir un estat. Catalans, no els ho hem de perdonar. Siguem conscients que ho tornaran a fer, perquè, com és ben sabut, un traïdor sempre torna al lloc del crim. I també cal tenir present que la perfídia és un recurs molt ben pagat. O no ho demostren les poltrones que escalfen a les institucions i les butxaques plenes amb sous estatals?

No cometem l’error de perdonar. És un favor que no mereixen. Trair és una de les accions més mesquines i avaricioses de l’ésser humà, una conducta que trenca la lleialtat i fidelitat d’allò que estimes. Ells han traït Catalunya. Els caragirats són un càncer que has d’extirpar per tal de no morir. Ara bé, com s’extirpa el càncer processista? La solució és ben senzilla: deixant de votar els seus representants. És l’única manera que tenim per no continuar nodrint aquest mal. Que

passi fam i mori. L'extirpació no serà immediata, però ha d'ocórrer. És un imperatiu.

No poden sortir indemnes dels seus actes. Com a poble al qual han venut per quatre rals, els hem de fer assumir les conseqüències. Prou de deixar-nos enganyar per les seves llàgrimes de cocodril, perquè volen fer-nos creure que ja ho han pagat amb les penes imposades pels jutges espanyols. La traïció ha estat contra Catalunya, no contra Espanya. És per aquest motiu que rau en els catalans la responsabilitat de castigar-la. Recordeu que, el traïdor, sempre torna a fer-ho.